

Nazwa przedmiotu/modułu:	Gramatyka kontrastywna języka niemieckiego						
Nazwa angielska:	Contrastive Grammar of German						
Kierunek studiów:	Filologia o profilu filologia germańska - od podstaw - z realizmizmem						
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie						
Profil studiów	Praktyczny						
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych, Zakład Filologii						
Prowadzący przedmiot:	Opracował: dr Stefan Ludwin						
I Formy zajęć, liczba godzin:							
Semestr	W	C	L	WR	Inne	Łącznie	ECTS
5				15		15	1
II Cel przedmiotu:							
C1 - Uświadomienie studentom podobieństw i różnic pomiędzy językiem polskim i niemieckim; C2 - Zapoznanie studentów z przyczynami powstawania błędów językowych u Polaków uczących się języka niemieckiego oraz zwrócenie uwagi na podsystemy języka szczególnie narażone na błędy, a co za tym idzie, zapobieganie im jeszcze przed ich popełnieniem (prognoza – profilaktyka); C3 - Zapoznanie studentów z podstawowymi metodami i zadaniami analizy kontrastywnej; C4 - Wskazanie metodologii niezbędnej do wykonywania analiz kontrastywnych; C5 - Przygotowanie studentów do samodzielnego wykonywania analiz wypowiedzi na poziomie pragmatyki komunikacji werbalnej i społecznych uwarunkowań procesu nadawania i odbierania komunikatów językowych, obejmujące również m.in. istotne dla komunikacji międzykulturowej zagadnienia etykiety i grzeczności językowej; C6 – Uświadomienie studentom, iż język odzwierciedla określony obraz świata, a różne wspólnoty językowe mogą mieć odmienne widzenie świata, z czego m.in. wynikają różnice kulturowe.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Posiadanie podstawowej wiedzy w zakresie językoznawstwa (gramatyki opisowej).							
IV Oczekiwane efekty uczenia się:							
EU1 – Student zna i rozumie podstawową terminologię w zakresie gramatyki kontrastywnej języka niemieckiego oraz posiada elementarną wiedzę o powiązaniach dyscypliny z innymi dyscyplinami humanistycznymi; EU2 – Student ma uporządkowaną wiedzę ogólną obejmującą terminologię w zakresie gramatyki kontrastywnej języka niemieckiego; EU3 – Student ma uporządkowaną wiedzę szczegółową dotyczącą najważniejszych podobieństw i różnic między językiem polskim i niemieckim - w tym etykiety językowej i różnic							

międzykulturowych;		
EU4 - Potrafi wyszukiwać i analizować błędy językowe u Polaków posługujących się językiem niemieckim.		
EU5 – Potrafi analizować problemy oraz wybierać narzędzia i metody badawcze z zakresu analiz kontrastywnych;		
EU6 – Student ma świadomość znaczenia nauk humanistycznych dla utrzymania i rozwoju więzi międzykulturowych.		
V Treści programowe:		
Forma zajęć: ćwiczenia		Liczba godzin
1	Podstawowe terminy z zakresu lapsologii takie jak interferencja, transfer, kolokacja;	2
2	Różnice morfologiczne (deklinacja rzeczownika i przymiotnika, stopniowanie przymiotników, rodzaj rzeczowników, zaimki, czasowniki nieosobowe, strona bierna, system czasów, kategoria aspektu i <i>Aktionsart</i> , mowa zależna, tryb warunkowy);	4
3	Różnice składniowe (szyk wyrazów w zdaniu, zdania podrzędne bezspójnikowe, konstrukcje bezokolicznikowe i imiesłowowe);	2
4	Różnice w leksyce / słowotwórstwie / połączeniach wyrazowych (konstrukcja <i>es gibt</i> i użycie czasownika <i>sein</i> , czasowniki, rzeczowniki, przymiotniki i przyimki bliskoznaczne, kompozycje i prefiksacje i ich polskie odpowiedniki, typowe zleksykalizowane połączenia wyrazowe w języku polskim i niemieckim, fałszywi przyjaciele tłumacza);	3
5	Językowy obraz świata (badania porównawcze na materiale leksykalnym: frazeologizmach, pojęcia <i>Heimat</i> , <i>Vaterland</i>).	2
6	Etykieta językowa (formy adresatywne, rytuały grzecznościowe).	2
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne:		
1.	Podręczniki, kserokopie pomocnicze;	
2.	Urządzenia interkomunikacyjne.	
VII Metody dydaktyczne:		
M1	Metody podające: objaśnienie, opis;	
M2	Metody problemowe aktywizujące: dyskusja dydaktyczna;	
M3	Metody praktyczne: ćwiczenia przedmiotowe (ćwiczenia typu wdrażającego, utrwalającego, syntetyzującego, sprawdzającego).	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca):		
	Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę (ZO). Ocena końcowa jest średnią ocen z testu poświęconego analizie błędów językowych oraz testu końcowego.	
F	Test sprawdzający umiejętność analizy błędów językowych, które należy zidentyfikować i poprawić oraz uzasadnić ich pojawienie się. Zdobyte punkty są przeliczane na ocenę według skali zamieszczonej poniżej.	
P	Test sprawdzający wiedzę, obejmujący materiał całego semestru. Test zawiera pytania jednokrotnego wyboru z wielu możliwych odpowiedzi oraz pytania otwarte. Zdobyte punkty są przeliczane na ocenę według skali zamieszczonej poniżej.	

	Przeliczenie punktów na oceny wygląda następująco:					
	<ul style="list-style-type: none">• ocena bardzo dobra - 100% -92%• ocena dobra plus - 91% - 83%• ocena dobra - 82% - 74%• ocena dostateczna plus - 73 %- 63%• ocena dostateczna - 62% - 52%• ocena niedostateczna - 51% i poniżej					
IX Obciążenie pracą studenta:						
Forma aktywności	Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności					
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)	15					
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie konsultacji, średnio na studenta)	6					
Przygotowanie się do zajęć	9					
SUMA	30					
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	1					
X Literatura podstawowa i uzupełniająca:						
Literatura podstawowa:						
1. Morciniec, N.: Gramatyka kontrastywna. Wprowadzenie do niemiecko-polskiej gramatyki kontrastywnej, Wrocław 2014.						
2. Sternemann, R.: Einführung in die konfrontative Linguistik. Akad. Verl., Berlin 1989.						
3. Wegener, H. (red.): Deutsch kontrastiv. Typologisch vergleichende Untersuchungen zur deutschen Grammatik, Stauffenburg Verlag, Tübingen 1999.						
4. Engel, U. et al.: Deutsch-polnische kontrastive Grammatik. PWN, Warszawa 2000.						
5. Dąbrowska, A., Anusiewicz, J.: Językowy obraz świata i kultura, Wyd. UW, Wrocław 2000.						
Literatura uzupełniająca:						
1. Marcjanik, M.: Grzeczność nasza i obca. Trio, Warszawa 2005.						
2. Tomiczek, E.: System adresatywny współczesnego języka polskiego i niemieckiego. Wyd. UW, Wrocław 1983.						
XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI						
Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PRK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU1	K_ W01, K_ W02, K_ W03, K_ U05, K_ U16	C1, C3, C4, C5	WR 1	1, 2	M1, M2	F, P
EU2	K_ W01, K_ W02, K_ W03, K_ U16	C1, C2, C3, C4, C5	WR 1-4	1, 2	M1, M2	F, P
EU3	K_ K_ W02, K_ W03, K_ U01, K_ U04, K_ U05, K_ K02	C1, C2, C3, C4, C5, C6	WR 2-6	1, 2	M1, M2	F, P
EU4	K_ W01, K_ W02,	C1, C2,	WR 1-4	1, 2	M3	F, P

	K_ W03, K_ U01, K_ U16	C3, C4, C5				
EU5	K_ W02, K_ W03, K_ W08, K_ U01, K_ U05, K_ U15	C1, C2, C3, C4, C5, C6	WR 1-6	1, 2	M1, M2	F, P
EU6	K_ W01, K_ W02, K_ W08, K_ U01, K_ U02, K_ U03, K_ U04, K_ U05, K_ U16, K_ K03	C1, C5, C6	WR 1-6	1, 2	M1, M2, M3	F, P

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ:

W celu pełnej orientacji studenta, co do stawianych mu wymagań oraz zakresu sprawdzania opanowanych przez niego wiadomości i umiejętności **można** umieścić dodatkową informację precyzującą, jaką notę można otrzymać w zależności od stopnia opanowania danego efektu.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE:

1. Informacja gdzie można zapoznać się z prezentacjami do zajęć, instrukcjami do laboratorium itp.;
2. Informacje na temat miejsca odbywania się zajęć;
3. Informacje na temat terminu zajęć (dzień tygodnia/godzina);
4. Informacja na temat konsultacji (godziny + miejsce).